

دعواى اپوزيسيون

(اين نوشتار به وحى الهى ست)

ما پروردگار عالم هستی برای شبی که فرزندان شهریار ولی به کارهای شخصی میپردازد نوشتاری را در ارتباط با وضعیتِ اپوزیسیون رقم میزنیم. امروز مخالفین جمهوری ملّیان به چند دسته تقسیم میشوند و هیچیک از اینان با دیگری تعامل روشن و قابل اتّکایی ندارند. رضا پهلوی از یک طرف و مشروطه خواهانی که معلوم نیست چه کسی را رهبر میدانند از طرف دیگر یک طیف نامتشکّل را تشکیل میدهند. جمهوری خواهان در گروهی دیگر واقعند و سنگِ یک حکومت سکولار و دموکراسی محور را بسینه میزنند در حالیکه ابداً با دیگر طیفها همراهی ندارند. گروههای دیگر از اقبال کمتری برخوردارند و نمیتوان برای آنان رأی چندانی را در میان ملت ایران قائل شد. اینگونه تشطّط و ناهماهنگی در میان احاد اپوزیسیون به خاطر اینست که شهریار ولی هنوز اعلام ظهور نکرده است، از اینرو نمیتوان انتظار هماهنگی و هم آوایی را در بینشان داشت. اگر فردی نیک نفس مانند حسن داعی بر رضا پهلوی که همتای او در نیک نفس بودن و بزرگواری ست ایراد بگیرد اینرا تنها میتوان به یکنوع خطای محاسبه ای در ایشان نسبت داد. حسن شریعتمداری نیز در نیک نفسی کمتر از رضا تقی زاده نیست ولی ایندو بسان سنگ و قیچی با یکدیگر ناهمگون و متعارضند. پوریا زراعتی برای ایران اینترناسیونال کار میکند، کانال خبریی که بوضوح طرحی ضدّ ملی و حتّی تجزیه طلبانه را دنبال میکند. با اینهمه زراعتی بهیچ روی از سیاستهای پشت پرده این مؤسسه پیروی نکرده مدیریت کانال بخاطر توانایی بالایی که دارد از اینکه عذر ویرا بخواهد ناتوان است. این در حالیست که فردی بنام همن سیدی که بروشنی از تجزیه ایران دفاع میکند تا این اواخر از تحلیل گرانی بود که در تلویزیون مردمی من و تو بطور مرتّب برنامه داشت. این جوّ درهم و ناهماهنگ را میتوان از طرفی به بی تدبیری رهبران اپوزیسیون و از طرف دیگر به نبودن یک سگان مشخص در کشتی درگیر آبهای طوفانی و حضور مسافرانی نسبت داد که هیچگونه تمایلی به بودن در یک فضا با همدیگر نداشته اند. دیگر از احاد اپوزیسیون که در خارج از کشور بسر میبرند گروهی اند که لابی جمهوری ملّیان را تشکیل میدهند و برای

اینگونه حمایت از حکومتی که روی چنگیز و آتیلا را سفید کرده است
سینه چاک میدهند. ما پروردگار با بیرون فرستادن فرزندان شهریار ولی
از پرده غیب موجب این میگردیم که دعوای تمامی جناحهای اپوزیسیون
فیصله یافته افراد خطاکار با شرمندگی و سرافکندگی برای آنچه در پیش
روست آماده گردند. آنچه تمامی این جناحها را با یکدیگر پیوند میدهد
تنها یک چیز است و آن عشق شهریار ولی ست، همان رطل گرانی که
اسباب هدایت و راهنمایی همگان بسوی آستان ما پروردگار و مولد
رستگاری و سعادت ابدی ست. عالم اینرا بداند...